

நீங்கள் செய்யும் ஒவ்வொரு

செயலிலும் உங்களால்

முடிந்த அளவு மிகச்

சிறப்பாகச் செயல்படுங்கள்

[பிரசங்கி 9; 10]

பிரசங்கியின் புத்தகம் முழுவதிலும், ஒரு நபர் ஒவ்வொரு நாளையும் அது வருகிறபடியாகப் பயன்படுத்துதல் - தேவன் கொடுக்கின்றபடியாக வாழ்வை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தல் - என்பதே அந்த நபர் வாழ்வதற்கு மிகவும் மேன்மையான வழியாக உள்ளது என்று சாலொமோன் முடிவு செய்தார். தேவன் நமக்கு எல்லாவற்றையும் - வாழ்க்கையை மட்டுமின்றி, அன்றாடம் உழைப்பதற்கான தாலந்துகளையும் கருவிகளையும் கூட - தருகின்றார் என்று சாலொமோன் வலியுறுத்தினார். வாழ்வில் நமக்குக் கிடைக்கிற பங்கு எதுவாயிருப்பினும், அதில் நாம் மனநிறைவு அடைய வேண்டும் என்று அவர் நம்மை வற்புறுத்தினார். நாம், வளமையின் நாட்களைக் குறித்து அகம்மகிழ்ந்து, இடுக்கண்ணான நாட்களிலிருந்து கற்றுக் கொள்ள முயற்சி செய்ய வேண்டும். இடுக்கண் (கஷ்டநிலை) என்பது, நாம் தெளிவாகச் சிந்திக்கவும் நமது வாழ்வைச் சரியான திசையில் குறிவைப்பதாகக் காத்துக்கொள்ளவும் நமக்கு உதவக்கூடும்.

தேவன் நமக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுக்கிறதினால், அவர் நமக்குக் கொடுக்கிறவற்றை நாம், அவருக்குக் கனம் செலுத்துவதற்காக அன்றாடம் பயன்படுத்த வேண்டும். வாழ்வைக் கொடுத்தவரைக் கண்படுத்தாமல் எவரொருவரும் வாழ்வை முழுமையாக வாழ முடியாது. தேவனற்ற மனிதர் எதிர்காலம் எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. சாலொமோனின் வார்த்தைகள் சில வேளைகளில் இருள்மயமானவையாக ஒலிக்கின்றன, ஆயினும் அவைகள் நமக்குச் சிந்திக்கவும் நேர்மறையாகச் செயல்படவும் போதிக்கின்றன. அவரது எதிர்மறையியம் என்பது அனேகமாக, அவர் கடந்த காலத்தில் செய்திருந்த அவரது சொந்தத் தவறுகளைச் சிந்தித்ததினால் ஏற்பட்ட விளைவாக இருந்திருக்கலாம். அவர் தமது தவறுகளில் இருந்து கற்றுக்கொண்டவராக, மற்றவர்கள் அதேவகையான

படுகுழிகளைப் பற்றி ஜாக்கிரதையாய் இருக்கும்படி அவர் எச்சரிக்கை செய்தார். அவரது தவறுகள் பற்றிய விவரிப்பானது சாலொமோனின் போதனையினுடைய எதிர்மறைப் பக்கமாக உள்ளது, அதேவேளையில் இந்தப் படுகுழிகளைத் தவிர்க்கும்படியான அவரது அறிவுரையானது நேர்மறைப் பக்கமாக உள்ளது.

அதிகாரங்கள் 9 மற்றும் 10ல் சாலொமோன், தமது ஆராய்ச்சியைப் பற்றிய ஒரு மாபெரும் முடிவுரையை வடிவமைக்கத் தொடங்கினார். மரணத்தின் நிச்சயமான தன்மையால் நாம், வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளையும் மிகச்சிறந்த அனுகூலத்திற்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கு ஞானம் தேவைப்படுகிறது (அதி. 9), மற்றும் ஞானத்தின் செயல் விளைவுகளை அழிப்பதற்குச் சிறிதளவு மதியீனமே தேவைப்படுகிறது (அதி. 10) என்று அவர் கூறுகின்றார்.

மரணத்தின் நிச்சயம் (9:1-12)

பூமிக்குரிய வாழ்வின் பயன்களை அளிப்பதில் தேவன் பட்சபாதம் உள்ளவராக இருப்பதில்லை. 9:2ல் நாம், “எல்லாருக்கும் எல்லாம் ஒரே விதமாய்ச் சம்பவிக்கும், சன்மார்க்கனுக்கும் துன்மார்க்கனுக்கும், நற்குணமும் சுத்தமுமுள்ளவனுக்கும் சுத்தமில்லாதவனுக்கும், பலியிடுகிறவனுக்கும் பலியிடாதவனுக்கும், ஒரேவிதமாய்ச் சம்பவிக்கும்; நல்லவனுக்கு எப்படியோ பொல்லாதவனுக்கும் அப்படியே, ஆணையிடுகிறவனுக்கும் ஆணையிடப் பயப்படுகிறவனுக்கும் சமமாய்ச் சம்பவிக்கும்” என்று வாசிக்கின்றோம். தேவன் நீதியுள்ளவர்கள் மீதும் நீதியில்லாதவர்கள் மீதும் மழை பெய்யச் செய்கின்றார் (மத். 5:45). நாம், ஒரு மனிதனின் பூமிக்குரிய சூழ்நிலையை வைத்து, அவனைத் தேவன் எவ்வாறு கண்ணோக்குகின்றார் என்று கூற முடியாது. ஒரு நபர் வளமிக்க வாழ்வைக் கொண்டிருந்தால் அவரது வாழ்வைத் தேவன் அங்கீகரிக்கின்றார் என்று அது அர்த்தப்படுத்த வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. அதுபோலவே, ஒரு நபரின் வாழ்வில் நேரிடும் பெருந்துன்பம், அவரிடத்தில் தேவன் பிரியம் இல்லாது இருக்கின்றார் என்று அர்த்தப்படுத்துவதும் இல்லை. பூமிக்குரிய சூழ்நிலைகள் யாவும் நல்லவர்கள் மற்றும் பொல்லாதவர்கள், தேவனைக் கணப்படுத்துகின்றவர்கள் மற்றும் அவரைக் கணப்படுத்தாதவர்கள் ஆகிய இரு சாரருக்கும் வருகின்றன. ஒரே ஒரு வேறுபாடு மாத்திரம் கவனிக்கப்பட்டுள்ளது: நல்ல மற்றும் ஞானம் உள்ளவர்களின் வேலைகள் தேவனுடைய இயக்கும் கரத்தின்கீழ் உள்ளன. இந்த வேலைகளில் தனிநபர்கள் தங்களை உலகம் நடத்தும் விதத்தில் எவ்வித வேறுபாட்டையும் காண இயலாவிட்டாலும், அவைகள் அவரால் கவனியாது விடப்படாது.

மரணம் என்பது எல்லாருக்கும் வருகிற ஒரு நிகழ்வாக உள்ளது (9:3-6). தேவபக்தியுள்ள மனிதர்கள், தேவபக்தியற்ற மனிதர்களைப் போலவே பூமிக்குரிய அதே முடிவை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பது நியாயமற்றதாகக் காணப்படலாம். தேவனை சேவிக்கின்றவர்களுக்கு உரிமையாகின்ற நித்தியமான பலன்களை நாம் ஆழ்ந்து சிந்தியாதிருந்தால், தேவபக்தியுடன்

இருப்பதற்கு நாம் சிறிதளவே ஊக்கப்படுத்துதலைக் காணலாம். சிலர், தேவபக்தியுடன் இருப்பதில் அனுசூலம் எதையும் காணாத காரணத்தால் துன்மார்க்கமான மற்றும் பைத்தியக்காரத்தனமான வாழ்வோட்டத்தைத் தேர்ந்துகொள்கின்றனர்.

சாலொமோன், “இதற்கு நீங்கலாயிருக்கிறவன் யார்? உயிரோடிருக்கிற அனைவரிடத்திலும் நம்பிக்கையுண்டு, செத்த சிங்கத்தைப்பார்க்கிலும் உயிருள்ள நாய் வாசி” என்று கூறினார் (9:4). பழங்கால உலகத்தில், நாய் என்பது மிகவும் தாழ்ந்த மிருகமாகக் கருதப்பட்டது. இன்றைய நாட்களைப் போல் அன்று நாய்கள் வளர்ப்புப் பிராணிகளாகத் தேர்ந்துகொள்ளப் பட்டதில்லை. சிங்கம், மிருகங்களின் அரசனாக இருந்தது, அதன் வீரம் மற்றும் விரைவுத் தன்மைக்காக அது பாராட்டப்பட்டது, சாலொமோன், “செத்துப்போன ஏதாவதொன்றைவிட, உயிருடனிருக்கும் ஒன்றுமில்லாதது எவ்வளவோ நல்லது. உயிருடன் இருப்பவர்கள் மாத்திரமே இந்த பூமியில் ஏதொன்றையும் அறிதல் அல்லது சாதித்தல் என்பவற்றிற்கான நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்” என்று கூறினார். வச. 5, “உயிரோடிருக்கிறவர்கள் தாங்கள் மரிப்பதை அறிவார்களே, மரித்தவர்கள் ஒன்றும் அறியார்கள் ...” என்று கூறுகிறது. மரித்தவர்களின் பூமிக்குரிய செயல்கள் யாவும் முடிந்து போயிருக்கின்றன (9:6).

சாலொமோன், வாழ்வில் தமது சொந்த ஏமாற்றத்தில் இருந்து பேசினாரா அல்லது தேவனின்றி இருப்பவர்களால் கண்ணோக்கப்படும் வகையில் வாழ்வின் சூழ்நிலையை எடுத்துரைத்தாரா என்பதைக் கூறுவது கடினமானதாக உள்ளது. இன்றைய நாட்களிலும் கூட, சில மனிதர்கள் நினைக்கும் வகையானது, நித்தியம் பற்றிய அறிவையோ அல்லது புரிந்து கொள்ளாதலையோ பிரதிபலிப்பதில்லை. தேவன் நித்தியமான தேவனாக இருக்கின்றார் - பூமியில் உயிருடன் இருப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் தேவன் அல்ல. எரியும் புதரில் மோசேக்கு தரிசனமானபோது (யாத். 3:6), அவரிடத்தில் தேவன் “நான் ஆபிரகாமின் தேவனும் ஈசாக்கின் தேவனும் யாக்கோபின் தேவனுமாகிய உன் பிதாக்களுடைய தேவனாயிருக்கிறேன்” என்று கூறினார். இந்த முற்பிதாக்கள் யாவரும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே மரித்திருந்தனர், ஆயினும் தேவன் அவர்களுக்குத் தேவனாக இருந்தார் என்பதல்ல, ஆனால் அவர் தேவனாக இருக்கின்றார் என்றார்.

சாலொமோனின் கூற்றுப்படியாக, நாம் வாழ்வை முழுமையாக வாழவேண்டும் (9:7-12). நாம் நமது உழைப்பின் பலன்களை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க வேண்டும் மற்றும் தேவன் நமக்குக் கொடுப்பவற்றில் சந்தோஷமாய் இருக்க வேண்டும். நாம் உயிர்வாழ்கையில், தேவனைக் கண்படுத்துவதற்கு நமது ஆசீர்வாதங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும், ஏனென்றால் நாம் அவ்வாறு செய்யும்படியாகவே தேவன் விரும்புகின்றார் என்று சாலொமோன் கூறினார்.

பிரசங்கி 9:9ல் சாலொமோன் மனைவிகளைப்பற்றி அறிவுரை கூறியதை அவர் செயல்முறைப் படுத்தியிருந்ததில்லை. அவர் ஏழுநூறு மனைவிகளைக் கொண்டிருந்தார், ஆனால் தேவனுடைய திட்டம் மிகவும் மேன்மையானது என்பதை அவர் அனுபவத்தில் இருந்து கற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

தொடக்கத்தில் தேவன் ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பெண்ணையே உண்டாக்கினார். அவர், கிறிஸ்து வருவதற்கு முற்பட்ட காலங்களில் பலதாரத் திருமணத் தையும், விவாகரத்தையும் மறுதிருமணத்தையும் சகித்துக் கொண்டிருந்தார் (மத். 19:3-9), ஆனால் அவ்விஷயத்தில் அவர் ஒருக்காலும் பிரியமாய் இருந்ததில்லை. இவ்விடத்தில் உள்ளதை விட மேன்மையான மணவாழ்க்கைக்கு அறிவுரை என்பது தேவனுடைய புத்தகங்களில் வேறு எவ்விடத்திலும் காணப்படுவதில்லை: “சூரியனுக்குக்கீழே தேவன் உனக்கு நியமித்திருக்கிற மாயையான நாட்களிலெல்லாம் நீ நேசிக்கிற மனைவியோடே நிலையில்லாத இந்த ஜீவவாழ்வை அநுபவி.” சாலொமோன் இதேவிதமான அறிவுரையை நீதிமொழிகள் 5:18, 19லும் கொடுத்தார்: “... உன் இளவயதின் மனைவியோடே மகிழ்ந்திரு.”

அடுத்ததாக சாலொமோன், “செய்யும்படி உன் கைக்கு நேரிடுகிறது எதுவோ, அதை உன் பெலத்தோட செய்: ...” என்று அறிவுரை கூறினார் (9:10). செய்வதற்குத் தகுதியான எதுவும் நன்கு செய்வதற்குத் தகுதியானதாகவே உள்ளது. மீண்டுமாக, எதைச் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தாலும் அது இந்த வாழ்விலேயே செய்யப்பட்டாக வேண்டும் என்பது ஊக்குவிக்கும் சக்தியாக உள்ளது. வசனம் 10ல் தொடர்ந்து, “நீ போகிற பாதாளத்தில் செய்கையும் வித்தையும் அறிவும் ஞானமும் இல்லையே” என்று கூறப்படுகிறது.

நமது வாழ்வில் என்ன நடக்கும் என்பதை நாம் ஒருக்காலும் மிகச் சரியாக அறிய இயலாது. சாலொமோன் பின்வருமாறு கூறினார்,

நான் திரும்பிக்கொண்டு சூரியனுக்குக் கீழே கண்டதாவது: ஓடுகிறதற்கு வேகமுள்ளவர்களின் வேகமும், யுத்தத்துக்குச் சவுரியவர்களின் சவுரியமும் போதாது, பிழைப்புக்கு ஞானமுள்ளவர்களின் ஞானமும் போதாது, ஐசுவரியம் அடைகிறதற்குப் புத்திமாண்களின் புத்தியும் போதாது, தயவு அடைகிறதற்கு வித்துவான்களின் அறிவும் போதாது, அவர்களெல்லாருக்கும் சமயமும் தேவச் செயலும் நேரிடவேண்டும் (9:11).

வேகமாக ஓடுபவர் அல்லது பலம் வாய்ந்த போர்வீரர் எப்போதுமே வெற்றியாளராக இருப்பதில்லை. ஞானமுள்ள மனிதர் எப்போதுமே மிகச் சிறந்த வகையில் உணவு உண்ணுகின்றார் என்று கூற இயலாது; அது போலவே, ஞானமுள்ள மனிதர் எப்போதுமே செல்வந்தர் ஆகிவிடுவதில்லை. இடுக்கண்ணான சூழ்நிலைகள் எவரொருவருக்கும் வரக்கூடும். வாழ்வில் பல படுகுழிகள் உள்ளன, நாம் எப்போது அவற்றில் விழக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளது என்பதை நம்மால் முன்னதாகவே அறிய இயலாது. இது ஒரு மீனானது வலையில் அகப்படுதல் அல்லது ஒரு பறவையானது கண்ணியில் அகப்படுதல் என்பதைப் போன்றது என்று சாலொமோன் கூறுகின்றார் (9:12). சிலவேளைகளில் முடிவு என்பது எதிர்பாராதவிதமாக வருகிறது. ஆகையால் நாம், ஒவ்வொரு நாளையும் பெற்றிருக்கும்போதே அதை மிகச் சிறந்த வகையில் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

ஞானத்தின் அவசியம் (9:13-18)

ஞானம் என்பது எப்போதுமே பாராட்டப் படுவதில்லை என்றிருக்கையில், அது எப்போதுமே மிகச் சிறந்ததாக உள்ளது. 9:14-16ல் மாபெரும் அரசன் ஒருவனால் தாக்கப்பட்ட ஒரு சிறு நகரம் பற்றிய கதையொன்று கூறப்பட்டுள்ளது. அந்த அரசன் தனது பலம்வாய்ந்த படையைக் கொண்டு அந்தச் சிறு நகரத்தைச் சுற்றி வளைத்தான். அந்த நகரத்தை முற்றுகையில் இருந்து காப்பாற்ற என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அறிந்திருந்த ஞானமுள்ள ஒரு ஏழை மனிதன் அந்த நகரத்தில் இருந்தான். அந்த நகரம் காப்பாற்றப்பட்ட பின்பு, அதைக் காப்பாற்றியிருந்த ஏழை மனிதன் மறக்கப்பட்டான். அப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதனின் ஞானமுள்ள செயல்களை நன்றியுற்ற மனிதர்கள் மாத்திரமே மறந்துபோவார்கள். நன்றியில்லாமை என்பது ஒரு நாட்டைக் கடுமையாகச் சேதப்படுத்தக் கூடும். மாண்புமிகுந்த பல திட்டங்கள், அவற்றிற்காகக் கடந்தகாலத்தில் உழைத்தவர்களுக்குப் பாராட்டுதலைக் காண்பிப்பதில் குறைவுபடும் காரணத்தினால் நிறைவேற்றம் அடையாமலேயே விடப்படுகின்றன. மக்கள்கூட பெரும்பாலும் ஒருவர் மற்றவரின் ஞானத்தை எளிதாக எண்ணிவிடுகிறார்கள். இது உண்மையாயிருந்தபோதிலும், ஞானம் என்பது பலத்தைக் காட்டிலும் இன்னமும் சிறந்ததாகவே உள்ளது.

ஞானமுள்ள ஒரு மனிதனின் அமைதியான வார்த்தைகள், மதியீனமான ஒரு அரசனின் முழக்கத்தை விடப் பலம் நிறைந்தவையாக உள்ளன (9:17). ஞானமும் புரிந்துகொள்ளுதலும், யுத்தத்தின் எவ்வித ஆயுதங்களைக் காட்டிலும் பலம் நிறைந்தவையாக உள்ளன, ஆயினும் பழிக்கு அஞ்சாத, துன்மார்க்கம் கொண்ட நபர் அதிக நன்மையை அழித்துப்போடக்கூடும் (9:18).

மதியீனத்தின் அழிக்கும்

செயல்விளைவுகள் (10:1-20)

கொஞ்சம் மதியீனமானது அதிகமான ஞானத்தின் செயல்விளைவுகளை அழித்துப்போடக்கூடும் (10:1). இதை, ஒருசில செத்த ஈக்கள் பரிமளத்தைலத்தை நாறிக் கெட்டுப்போகப்பண்ணும் என்று கூறுவதைக் கொண்டு சாலொமோன் விவரிக்கின்றார். ஒரு சிறிய தவறு என்பது, ஞானியென்று எண்ணப்பட்ட மனிதனின் நற்புகழ்ச்சியைச் சேதமாக்கக்கூடும். ஞானியின் இருதயம் அவனைச் சரியான திசையில் வழிநடத்துகையில், மதியீனனின் இருதயம் அவனைத் தவறான திசையில் வழிநடத்துகிறது (10:2). மதியீனன் தனது செயல்கள் மற்றும் பேச்சுக்கள் ஆகியவற்றின்மூலம் தனது தவறைக் காண்பிக்கின்றான் (10:3).

அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களிடம் ஞானம் குறைவுபடுகிறபோது, அது விசேஷித்த வகையில் பேரழிவை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது (10:4-7). ஒரு ஆட்சியாளரோ அல்லது அரசு அலுவலரோ நியாயமற்று இருக்கும்போது நாம் நமது நிலைப்பாடுகளைக் கைவிட்டுவிடக்கூடாது. அதற்குப்பதிலாக

நாம், பொறுமையாக இருந்து அமைதியான ஆவியைக் காட்சிப்படுத்த வேண்டும், ஏனெனில் “இணங்குதல் பெரிய குற்றங்களையும் அமர்த்திப் போடும்” (10:4).

மதியீனமான மனிதர்களுக்குப் பெரிய அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, அதேவேளையில் தகுதிவாய்ந்த மனிதர்களுக்கு மேன்மையில் சரியான இடங்களைக் கொடுக்காதிருத்தல் என்பது அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் செய்யக்கூடிய மிகவும் அழிவுக்குரிய தவறுகளில் ஒன்றாக உள்ளது. வேலையாட்களாக இருக்க வேண்டியவர்கள் குதிரைகளின்மீது பவனி வருகின்றனர் என்பது அதிகாரம் மற்றும் மேன்மையான இடம் ஆகிய வற்றைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. மேன்மையான இடங்களில் இருக்க வேண்டியவர்கள், சாதாரண வேலைக்காரர்களைப் போல் தாழ்த்தப்பட்டு நடக்கின்றனர்.

மதியீனம் தோல்விக்கு வழிநடத்துகிறது. எல்லாவற்றிலும் பெருந்துன்பம் என்பது இருப்பதால் (10:8-11), மதியீனர்கள், ஜாக்கிரதையின்மையினால் தங்களைத் தாங்களே அழித்துக்கொள்ளக்கூடும். குழியைத் தோண்டுகின்றவன் அதற்குள் விழும் அபாயத்தில் இருக்கின்றான் என்று சாலொமோன் கூறுகின்றார். ஒரு சுவற்றையோ அல்லது கட்டிடத்தையோ இடக்கின்றவன் பாம்பினால் கடிக்கப்படும் அபாயத்தில் இருக்கின்றான். கல்தச்சர் களும் மரம் வெட்டுபவர்களும் இடர்ப்பாடுகளை எதிர்கொள்ளுகின்றனர், இருப்பினும் ஞானமாயிருப்பவன், கூர்மையான கோடரி மிகவும் அபாயமானது என்று நினைப்பதினால் மாத்திரம் மழுங்கலான கோடரியைக் கொண்டு தொடர்ந்து வேலை செய்து துன்பப்படுவதில்லை. வேலை செய்யக் குறைவான சக்தியைப் பயன்படுத்தினால் போதுமென்று அறிந்து, அவன் தனது கத்தியைக் கூர்மையாக்குகின்றான். ஒரு பாம்பானது பிடிக்கப்படுமுன்பு கடிக்க முடியும் என்றால், பாம்பு பிடிப்பவன் சிறிது ஆறுதலையே அளிக்கின்றான். பாம்பு என்பது இன்னமும் அபாயமானதாகவே உள்ளது. ஒவ்வொன்றிலும் ஞானமும் பகுத்தறிவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

ஞானி மற்றும் மதியீனர் ஆகியோரின் வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் உள்ள நேர்மாறுகளைக் கவனியுங்கள்:

ஞானியினுடைய வாய்மொழிகள் தயையுள்ளவைகள், மூடனுடைய உதடுகளோ அவனையே விழுங்கும். அவன் வாய்மொழிகளின் துவக்கம் மதியீனமும், அவன் வாக்கின் முடிவு கொடிய பைத்தியமுமாம். மூடன் மிகுதியாய்ப் பேசுகிறான், நடக்கப்போகிறது இன்ன தென்று மனுஷன் அறியான், தனக்குப்பிற்பாடு சம்பவிக்கப் போகிறதை அவனுக்கு அறிவிப்பவன் யார்? (10:12-14).

ஞானியின் வார்த்தைகள் தயையுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. அவைகள் சிலவற்றை அர்த்தப்படுத்துகின்றன. மதியீனமான ஒரு நபர், தனது வாயைத் திறக்கும் ஒவ்வொரு வேளையிலும், “தனது சொந்தப் பாதத்தைத் தனது வாயில் வைத்துக் கொள்கின்றான்.” அவன் ஒரு மதியீனமான கருத்துடன் தொடங்கி வெறும் புத்தியினத்தைப் பிதற்றுவதில் முடிக்கின்றான். அவன்,

- எதிர்காலம் உட்பட - தான் எல்லாவற்றையும் அறிந்துள்ளதாக நினைக்கின்றான். எவற்றைக் குறித்தும் அவனுக்கு அறிவுறுத்தவோ அல்லது அவனை எச்சரிக்கவோ ஒருவராலும் முடியாது.

அடுத்ததாக சாலொமோன், வேலையைப் பற்றி நினைத்தாலே சோம்பேறி களைப்படைகின்றான் என்று உற்றுக்கவனித்தார் (10:15). கொஞ்சம் வேலை அவனை, தான் எங்கு போகின்றோம் என்பதை அறியப் போதுமான சக்தியில்லாமற் போகுமளவுக்குக் களைப்படைச் செய்து விடுகிறது.

ஞானம் என்பது, அரசர்களாகவோ அல்லது உழைப்பவர்களாகவோ உள்ள எல்லா மனிதர்களுக்கும் மாபெரும் மதிப்பு வாய்ந்ததாக உள்ளது (10:16-20). ஞானமாயிருப்பதற்கு மிகவும் பக்குவமற்ற ஒரு சிறுபிள்ளையினால் ஆளப்படும் நாடு பரிதவிக்கப்படத் தக்கதாக உள்ளது. அவனது ஆலோசகர்கள் நண்பகலுக்கு முன்பே மதுபானம் பண்ணுகின்றனர். பிரபுக்களின் குமாரனைத் தலைவனாகவும், உண்டு குடிக்கும் முன்பு தங்களது வேலையை முடிக்கின்றவர்களை ஆலோசகர்களாகவும் கொண்டுள்ள நாடு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டதாக உள்ளது; அதன்பின்பு அவர்கள் பலம் பெறுவதற்குப் புசிக்கின்றனர், ஆனால் மதுபானம் அருந்துவதில்லை.

மதியீனம் என்பது பலவழிகளில் சுயமாக அழிப்பதாக இருக்கக்கூடும். 10:18-20ல் சாலொமோன், மதியீனமான மற்றும் சுய அழிவான நடக்கைகளுக்குப் பல உதாரணங்களைக் கொடுத்தார். முதலாவது அவர், சோம்பேறித்தனத்தைப் பற்றிப் பேசினார். மக்கள் சோம்பேறிகளாய் இருக்கும்போது, அவர்கள் வீடுகள் அவர்களைச் சுற்றிலும் விழுகின்றன. ஒழுக்கும் கூரையினால் உத்திரங்கள் சிதைவடைகின்றன, மற்றும் மேல்வீடு முழுவதும் இடிந்து விழுகிறது (10:18). அடுத்ததாக அவர், மதியீனர்கள் மகிழ்ச்சியாயிருக்கும் வேளைக்கென்று விருந்தைத் தயாரித்தளிக்கின்றனர் என்று கூறினார் (10:19). அவர்கள் உண்மையில் "தள்ளாடித் தவிக்கும் வரை" மதுபானத்தை அருந்துகின்றனர் மற்றும் அதின்மூலம் அவர்கள் மகிழ்ச்சியின் பொய்யான உணர்வை அடைகின்றனர். பணம் எந்தப் பிரச்சனையையும் தீர்க்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கின்றனர். பின்பு அவர், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் பற்றி ஒருவர் - தமது படுக்கை அறையில் கூட - பொல்லாங்கு பேசுதல் மதியீனமானது என்று கூறினார். ஒரு சிறு பறவை (அல்லது ஒரு மூட்டைப்பூச்சி) அப்படிப்பட்ட செய்தியைக் கேட்டு அந்தப் பகுத்தறிவின்மையைப் பிறருக்குக் கூறலாம் (10:20).

முடிவுரை

தெளிவாகச் சிந்தித்தல் மற்றும் ஒருவர் தமது வாழ்வில் மனநிறைவுடன் இருத்தல் என்பவற்றின் ஞானத்தை எல்லா மக்களுக்கும் போதிப்பதற்காக, சாலொமோன் இந்தச் சிந்தனைகளைத் தொகுத்து உரைத்தார். மனநிறைவற்ற மனிதர்கள் எப்போதுமே சுயநலமான இலக்குகளைத் துரத்துகின்றனர், அவர்கள் ஒருக்காலும் உண்மையான மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் வாழ்வு என்றால் என்ன என்பதை ஒருக்காலும் உணர்ந்தறிய

முடியாது. அவர்கள் வழியில் வாழ்வை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்க இயலாத வர்களாய் வாழ்வின் பெருஞ்சாலையின் உள்வழியில் மிகுந்த வேகத்துடன் செல்லுகின்றனர்.